

Դաւիթ առից զԹուղթ, կարտաց. — Քիւ Տողուքեար էրա, իս իմ ասքար ժողվիր, Լոռայ դեաշտի մէջ իմ չադրքեր¹⁾ զարկիր իմ տասներկու օր քե մոհլաթ²⁾, էկար՝ էկար. որ չէկար՝ կ'զարկիմ Սասմայ քեաղաք, Սասմայ տուն կ'աւիրիմ, Սասմայ ճրագ կ'ընցըցիմ: Զուր յասօր տիւ իմ ախպէրն իր, էս օր ձի տիւ դիւշման դարձար:

Դաւիթ որ կարտաց, էլաւ, կինաց մատ պառաւ, էսաց. — Պառաւ, անթարիւցից, շեշից³⁾, ինչ ունիս. ինչ որ ունիս, հազիր էրա, իս տ'երթամ Մարամեւիքի կռիւ:

Էսաց. — Այ որտի, Դաւիթ, տիւ շեշով, անթարիւցով չըս կէրի կըռիւ էնի:

— Արա՛, պառաւ, իս ինչկով էրթամ կռիւ:

Էսաց. — Որ տիւ կ'երթաս կռիւ՝

Քիւ խօր կայ Քիւռիկ-Ջալալին^{*)},

Քիւ խօր կայ գիւտին⁴⁾ ը գլխին:

Քիւ խօր կայ քեամարն⁵⁾ ը ոսկին,

Քիւ խօր կայ թուրն ը կէծակին,

Քիւ խօր կայ կապէն կադըֆին,

Քիւ խօր կայ ջղմէն⁶⁾ իզան կաշին,

Պողվըտէ նալն⁷⁾ ի տըկին,

Քիւ խօր կայ զինը⁸⁾ սադաֆին,

Ռըքեքնիր⁹⁾ մօտէն կախուկ ոսկին,

¹⁾ Արան: ²⁾ Ժամանակ, միջոց: ³⁾ Երկաթէ բարակ ձող, մի ծայրը կարթածէ չանգալ, միւսը սուր, որով թոնրում թխած հացը հանում են: ⁴⁾ Թագ: ⁵⁾ Կամար, գօտի: ⁶⁾ Կօշիկ ⁷⁾ Պայտ ⁸⁾ Թամբ: ⁹⁾ Ասպանդակ:

*) Ա. վարիանտով Դաւիթն ասում է.

«Քեո խօր կայ Քիւռիկ-Ջալալին,

Քեո խօր կայ թամբն ի սադաֆին,

Քեո խօր կայ ջղմէն ի ոտին,

Քեո խօր կայ կապէն կադըֆին,

Քեո խօր կայ խաշն ի պատրազին,

վեար Դաւիթի աջ թիւին»: